

Scholia In Primarias Preces Imperatoris

Chokier, Jean de

Coloniae Agrippinae, 1674

VIII. Cæsar an poßit iterum conferre, si Precista gratiam non acceptet

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62387](#)

PRECES PRIMARIE.

26

Cæsar an
posset iter
sum come
ferre si
Precista
gratiam
non accep-
taevis:

SEPTIMO, præcedenti questioni affinis est ista, si Precista repudiet gratiam, an Cæsar poterit iterum conferre? Præmitto, repudiationem gratia facti dupliciter, facto, & non facto: facto sit, quando Precista expressis verbis iuri suo renunciat, non facto vero, quando ob negligentiam inducitur præsumpta renunciatio: utpote si intramensem non acceptet, ut hic statuitur, quando enim quis tenetur ad factum limitato tempore, si non facit, probatur negligentia, & ex ea tacita juris renuntiatio, L. 3 §. si ad diem, ff. de re militari, l. 2 §. sed si quis, ff. si quis c. utio. Quæ etiam elicitor ex eo, cum primus impetrans dicunt, ut conferatur beneficium secundo impetranti, ita quod procedatur ad executionem illius collationis, tunc enim dicetur constitutus in notabilis diligentia, text. in c. tibi qui, de rescript. in 6. in c. si clericus, verbo, negligentia patet disulerit, de præbendis in 6. Abb. & Fely. in cap. Ceterum, in cap. ad audientiam 2. & in cap. Capitulum sanctæ crucis, de rescriptis. Si itaque Precista repudiet uno existens modo, poterit Cæsar alteri liberè conferre, & iterum si is repudiet alteri, donec Preces plenum sint sortitæ esse etum, Probus tract. juris Regal. quæst. 10. conserunt que scribit Simonetta de Reservat. beneficiorum. quæst. 58. & ibi Gener.

OCTAVO queritur, an Cæsar Primarias Preces concedendo, possit immutare naturam beneficij; distinctione quæstio hæc terminatur; enim CÆSAR confert uti patronus: aut ut non patronus; priori casu potest qualitas & conditions tempore fundationis appositæ in totum tollere, vel falem alterare, Abb. in c. illud in fin. de Iure patron. glos. in cap. memini 18. quæst. in verb. liberianus facultatem loco religiosi. Hostien. tit. de Iure patronat. §. qualiter transferatur, ver. vocatione, Calder. conf. 4. de Iure patronat. Accedit quod favore fundatorum introducuntur, in eorum odium non debet retrorqueri, Reg. quod in favorem de Reg. Iur. in 6. In favorem autem eorum introducuntur est, ne quod extremis illorum elogijs ordinatum est, facto, & ordinatione alterius evertatur: atque in odium fundatoris vel heredum redundaret, si quod ordinarent, mutare aut tollere non possent. Denique facit quod Hostien. scribit in cap. c. m. accessibent, de constitut. quod sola authoritas & consensus fundatoris vel ejus heraldis sufficit ad hoc, ut tollatur natura, & conditio aut institutionis in ipsa fundatione apposita: cui ad stipulatum Abbas, & Imo. dicentes, quod si in institutione beneficij collatio est facienda Presbytero, potest cum licentia patrem super hoc dispensari. Idem Abb. in cap. fin. de Clericis non resident. Nec obstat si dicatur qualitatem illam, puta Theologalis præbenda, vel aliam extingui, quia suspenditur dumtaxat ad tempus: nam prima postea vacans extra Indulsum Primariarum Precum debet Theologo assignari, & idem dic in factotiali, per not. Philip. Probi, tract. regal. quæst. 21. num. 3. Secundo vero casu dicendum est, Cæarem jus iam acquisitum Ecclesiæ tollere non posse, esset enim species alienationis, Abb. in cap. cum dilectus, de consuet. Accedit quod limitata potestas transire cum suo onere; cap. ex litteris de pignoribus. Hunc scribit Panor. in cap. ne